

Приморске Новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ДЕСЕТОДНЕВНО

ГОДИНА XVI

БРОЈ 327.

20. АВГУСТ 1987.

ЦИЈЕНА 100 ДИНАРА

ОД 10. ДО
20. АВГУСТА

Да буде заштитни знак

КАДА будете читали овај коментар, поштовани читаоци, позоришни десетодневни фестивал ГРАД ТЕАТАР биће завршен. Зато ћу нешто рећи о ономе што је било највредније на фестивалу, што је оставило најупечатљивији утисак — како је позоришни десетодневни фестивал, послије дужег размишљања искристалисала се једна мисао — па најважнији догађај на фестивалу је сама идеја фестивала. Та концепција ЈУ ФЕСТ-а као покушаја обновљања опште југословенског заједништва, стварања заједничког (сада испарцелисаног) југословенског културног простора и стварања фестивала ГРАД ТЕАТАР БУДВА не, само, као још једне туристичке атракције, мада и то, наравно, ГРАД ТЕАТАР, то је покушај стварања једне нове филозофије живљења, стварања једног „града утопије“ где би сфера духовног, сфера културног, сфера умјетничког, добила потпuno равноправну димензију са осталима сферама живота и постала дио усташе, свакодневне, потребе. Јер зидине стварог града, same по себи, асоцирају дубоко на нешто умјетничко, нешто духовно, нешто маштovito и асоцирају даље на античке градове у којима су и ерудиција и елоквиција биле на високој цијени, а све се одвијало на отвореним просторима и под критичком паском околине. Уколико ствараоци фестивала успију да стари град подигну за ту вишу, духовну, димензију питање културних догађаја дугорочно ће бити ријешено а вјерјем и питање културе живљења његових становника. Наравно, тада се може очекивати и виши ниво госта који ће доћи што је у крајњој консеквенцији узрок свих ових покушаја — али тек тада. Ако се ту не успије, постојаће увијек неки краткорочни покушаји — Наравно, боље и тако него... — али се ништа, суштински, промијенити неће.

Но, да не одемо превише у сфере идеја, у сфере маште него да се вратимо осталим, изузетним, догађајима на позоришном фестивалу. На врху списка обавезно, мора стајати, сјајна представа Шекспировог „Тита Андроника“ у режији Душана Јовановића.

на Јовановића. Овом представом Душан Јовановић још једном доказује европске домете свог режијског умјећа и показује контуре једног тоталног театра или, болje речено, беспријекорно хармоничан склад режије, сценографије и глумачке игре. Класично постављена, али са толико савременог помака да додирује многе болне ране наше, животне свакодневице, ова представа је одушевила и публику и критику. Одлична игра, читавог глумачког ансамбла та Радом Шербецијом, Миодрагом Кривокапићем и Аном Костовском у врхунским дometima. Представа која се, такође, издвојила и презентацијом и режијским поступком је визуелно беспријекорна „Анита Бербер“ Та кореодрама у режији Наде Кокотовић о раскошној и раскалашној плесачици, из двадесетих година овог вијека, толико је била атрактивна, толико пуна енергије, толико хладна а у исто vrijeme еротизована да је — на чуђење актера јер тема, као, нашем човјеку није блиска — одушевила публику и остало за сјењање. Не треба, никако, заборавити, такође, визуелно сјајног али и пуног драмског набоја „Ричарда Трејер“ и одличног интерпретатора Ричарда од стране младог Александра Цвијетковића. Режија Љубиша Ристића. Листу завршавам, не због помањкања квалитетних представа већ због помањкања простора, једним уморним, истрошеним, Молијеровим „Дон Хуаном“ којег Раде Шербеција игра као човјека са потрушеном идеалима и као човјека за којег не постоји ауторитет нити човјека, нити цркве, нити државе. Режиран од стране Љубиша Ристића више филмским него позоришним, режијским, поступком и иigrana na faszinatnom prostoru plage Дробног пјеска ова представа је остала за незаборав. Шта још рећи на крају: Да пожелимо само да фестивал постане традиционалан и да уз неке допуне, осмишљавања, каналисања постане заштитни знак и Будве и Црногорског приморја па, можда, и читаве Црне Горе.

В. РАДУНОВИЋ

По други пут одушевили: из представе „Bloody Mary“

● ДОГАЂАЈ ЗА КУЛТУРНУ ИСТОРИЈУ

ОВДЈЕ, ТЕЛЕВИЗИЈА БУДВА...

ОВДЈЕ Телевизија Будва. Добро вече драги гледаоци. Из импровизованог студија, у старој Будви, свако веће тече ТВ програм Телевизије Будва. За сада је експерименталан, а жеља је и намјера да Будва добије стални ТВ студио.

Уредник програма је САВО ГРЕГОВИЋ, новинар „Вечерњих новости“, новинар СТЕВО ГЛЕНЦА и МИЛЕНКО ЛАЗИЋ. Сарадници — репортери су ЛЕНА МАРОВИЋ, ЛУЦИЈА ЈЕЛУШИЋ, САНИЈА КАЦАВАТ, САЊА ЈАКШИЋ, БРАНИСЛАВА ЛИЈЕШЕВИЋ, МИЛИЦА ПАПОВИЋ и САНДРА МАРОВИЋ и НИНА МУДРИНИЋ.

Шеф-координатор је ВЕЛИБОР ЗОЛАК. Програм реализације техничка екипа у саставу СВЕТА ТАНАСКОВИЋ, ЦЕЈАН и ПРЕДРАГ МАРИЧИЋ.

Програм ће трајати до почетка септембра.

— Програм се еmitује свакодневно од 21 до 23 часа на дванаестом каналу, истиче уредник програма Саво Греговић. — Поред инсертата са Градом театра, еmitују се и други прилози из културног живота из наше средине. Гледаоци се свакодневно обавежштавају о туристичким, спортичким и другим забивањима.

Д. Н.

● ПОСЈЕТИЛИ СУ ФЕСТИВАЛ

Бошко Крунић...

ИЗМЕЂУ многих угледних стију који су били на представама Јећијег фестивала или су посетили Дирекцију Града театра, почетком августа био је и **Бошко Крунић**, председник Предсједништва СК Југославије, који се налазио на вишедневном одмору у нашој средини.

Крунић се овом приликом посебно интересовао за услове рада овог највећег југословенског фестивала, који се одвија на цијелом југословенском простору од Охрида до Бледа и од Суботице до Будве.

У разговору са представницима „ЈУ-ФЕСТА“ и на-

шим политичким руководством је истакао значај ове културне манифестије, која унапређује туристичку понуду.

С. П.

и Марко Орландић

МАРКО ОРЛАНДИЋ, члан Предсједништва ЦК СК Југославије, 10. августа обишао је Стари град, гдје се упознао са његовом обновом. Овом приликом се интересовао и за рад Јећијег фестивала „Град театар Будва 87“, који је дио „ЈУ-ФЕСТА“, у који су још укључени Суботица и Котор.

С. П.

● РЕКЛИ СУ: Марко Шпадијер, члан Предсједништва ЦК СК Црне Горе

ДОПРИНОС РАЗВОЈУ

Марко Шпадијер, члан Предсједништва ЦК СК Црне Горе, је на састанку Комисије за идејно-политичка питања, образовање, науку и културу ЦК СК Црне Горе, недавно, између осталог рекао:

— Културне манифестације као „Град театар“ у Будви, „Которарт“ у Котору и још неке које се организују у овој години, могу да значе озбиљан допринос културној понуди, а тиме и развоју туристичке привреде. И ова манифестација, као и све постојеће које се наново формирају, треба да имају ДУГОРОЧНУ концепцију, коју је неопходно стално додграђивати.

● ПРИМЈЕРИ

НИЈЕ СВЕ У ПАРАМА

ПОРЕД мотела на Обзорици пролазимо често али ријекто свраћамо и ако нам је познато да је то права оаза ових августовских дана на врелом асфалту магистралног пута Будва — Цетиње, где се путник може пријатно освежити и добро најести. Ето, свраћамо ријетко само због тога што се увијек журимо и у скрипцу смо с временом.

Ресторан носи име „КОД ЦУЦЕ“, а Цуца је Љубо Кривокапић, тридесетогодишњи момак, који, што би се народски рекло, није покорио име племена Цуца, које је надалеко познато по гостопримству. У то смо се увјерили 9. августа на лицу мјеста. Свратили смо на доручак и затекли газду како се поздравља са тројицом младића, својих гостију. У међувремену нам се обратио и замолио за извиђење док ове испрати. Гледали смо и слушали поздраве и испраћаје.

— Пријатељу хвала ти на свему — рекао је један од младића. Били смо занета угошћени и лијепо смо се одморили. Већ седам да-

на нијесмо спавали у кревету.

Размијењене су адресе и дата обећања о објектном издавању.

Када су гости отишли, газда се обратио нама. Прије наручице замолили смо га да нам каже ко су ови младићи.

— То су Загребчани, рекао нам је љубазни домаћин.

Знате, синоћ сам се с њима упозано у Цетињу у једном кафићу, баш када је почела она олуја. Намјеравали су да побу на пут, па сам им, знајући како је опасно путовање по таквио ноћи, предложио да остану код мене.

— Послушали су ме. Овде смо заједно вечерали и преноћили. Ето, сада одошће да обиђу Маузолеј. Шта ћете, није све у парама, рекао нам је и наставио свој посао.

Честитали смо Кривокапићу на оваквом гесту, и захвалили што нема више оваквих мотела, и оваквих односа.

В. СТАНИШИЋ

Чедо Вуковић је означио почетак културних забивања у Будви

● ДИРЕКТНО

ТВ СЛИКА

Од прије двадесетак дана ТВ Будва свако вече од 21 до 23 часа успјешно емитује свој експериментални програм.

— Ништа ту необичног нема, кажу Петровчани. Једино нам смета то што Будва може да гледа и југословенске програме, а ми смо без телевизијске слике остали још у мају. До када ћемо бити без телевизијског програма, зависи од одговорних у општини. Жељели би и ми да гледамо нашу општинску телевизију, када већ не можемо југословенску, али и ту постоје неке сметње.

С. П.

Приморске Новине

Лист ССРН општине Будва. Уређује: Редакциони комитет. Главни и одговорни уредник: ВАДИМИР СТАНИШИЋ. Издавач: Културни центар Будва. Адреса редакције: „Приморске новине“ — Будва, телефон: 41-194 — Број жиро рачуна 20710-603-1809 код СДК Будва — Штампа: ИШРО „Обод“ — Цетиње. Претплата: годишња 3200 динара. Рукописи се не враћају.

● АЛЕКСАНДАР СЕКУЛИЋ НА ТРГУ ПЈЕСНИКА

НА ЗЕМЉИ, У ВАЗДУХУ...

ДЕВЕТОГ августа Трг пјесника био је испуњен љубитељима поезије. Своје стихове говорио је Александар Секулић, пјесник, наше горе лист. Он је рођен 1937. године у Секулићима код Даниловграда. У Београду живи од 1945. године. Прве пјесме је објавио 1959. године у часопису „Дело“. До сада му је штампано више збирки пјесама.

— „ЈУ-ФЕСТ“ и Трг пјесника у Будви су овогодишње право културно откровење у учмалом културном животу Југославије. Надам се, да ће се и даље одржавати ова пјесничка манифестација, где ће, како сам обавијештен, наступити током овог јета преко 120 пјесника. А то је више, него на било којој пјесничкој манифестацији одржаној у Југославији до сада, рекао нам је, по слије пјесничке вечери. Ачио Секулић.

Од када наступам као пјесник? Стихове говорим од када сам рођен. Говорим их на земљи уваздуху и на води. Када кажем у ваздуху, онда ћу вам рећи: то се догодило једном у авиону на релацији Загреб — Београд, када сам се, вјероватно путницима смучио. Рецитовао сам пјесму „Телефон из гроба“. Нормално говорим свој поезију на земљи, као овдје у Будви, а више пута сам речитовао на бродовима Саве, или и

С. ПАПОВИЋ

ЗАШТО НИСУ ДОШЛИ?

ПРИЈЕ почетка „ЈУ-ФЕСТА“, најављено је било неколико значајних представа и концерата, који нијесу одржани.

Зашто — потражили смо одговор у Дирекцији „Грађа театра“ Будва 87“.

Прво вече, најављена представа „Бартох“ театра Росас из Брисела, није одржана. Разлог је био, како смо тада обавијештени, што је простор одређен за њихову игру био мањи и нешто ужи и што су врата за позорницу била нижа за десетак сантиметара. Тешко је рећи, да ли се радило о претјеривању гостију из Белгије, који су пет дана прије најављене представе дошли у Будву — или је вијеч о крајњем професионализму.

Када је у питању представа „Кањош Маџедоновић“ која је била најављена за 1. август, одустало се за идуће лето.

— Није игран ни Молијеров „Уображени болесник“, такође у мојој режији, чија је премијера била најављена у Суботици, односно на Палићу, рекао је Љубиша Ристић. — То је огроман подухват (имајемо преко 30 премијера, колико никада није имао ниједан југословенски фестивал), и грамо представе на простору цијеле Југославије. Поједини дани су нам толико „набијени“ изводимо и по петнаест представа, концерата широм земље „Уображеног болесника“, нијесмо имали времена да завршимо.

Најављени „Гроф Дракула“, Иване Вујић из Загреба, такође није игран.

Публика није видјела ни виолинисту Стефану Миленковићу, који је требао да наступи са Загребачким солистима 29. јула. Речено нам је да је млађани Миленковић продужио турнеју по САД. Слично се догодило и са виолинистијом. Тамаром Смирноф-Шајфер, који је публика очекивала 6. августа.

Зашто концерти нијесу одржани, питали смо. Зорана Дамјановића, задуженог за музички дио.

— Неки од ансамбала нијесу наступили у Будви и Котору, али наступиће у Суботици, (случај са ансамблом Кантилена). Други разлог је и цијена ових ансамбала. За концерт великог музичара или ансамбла треба платити од 5 до 12 хиљада долара. У будућем ће „ЈУ-ФЕСТ“ морати више да уложи у музички програм, који ће бити изванредна допуна Фестивалу, као што смо видјели у Будви, Суботици и Котору.

С. ПАПОВИЋ

• БУДВАНСКА ПУБЛИКА НА СЦЕНИ

АПЛАУЗ ЗА - ДОБРЕ

ЧЕСТО смо у ситуацији да своја осећаја изказујемо пљескањем дланом о длан. Тако се манифестију изненадна радост, дивљење, запрепашћење, страх и бол. Једно од најчешћих коришћења дланова за изказивање похвале, одушевљења је аплауз умјетнику и умјетности.

Овога љета имали смо често прилике да стојимо поздравимо изванредне умјетнике и немуштим језиком аплаузом дајемо комплименте за оно што смо видели и доживели, за оно што су умјетници остварили. Неко је то доживио на балету, корео-драми, комедији, трагедији, неко на отварању изложбе, виолинском или клавирском концерту, неко слушају звонки глас и изворни мелодији под црквеном купулом или поздрављају свог пјесничког идола.

Премда су критеријуми за оцењивање квалитета или доживљавања често индивидуални, а оцјене се крећу од тоталног негирања вриједности до крајњег одушевљења, аплауз је било дојвично. Пједени режијски поступци и новине били су ретроактивно схваћени и прихваћени или достојно оддавање поштовања умјетности није изостало.

У овом тренутку кад је Будва позорница бројних културних забивања, велики је број наших суграђана, који током цијеле године прате све културне догађаје у нашем граду. То је публика која зна да осјети квалитет, који се не може подвалити. Зависно од личног доживљаја глје преовлађују посебни критеријуми који варирају од човјека до човјека као што су степен образовања, естетски принцип појединачца, године старости, поријекло, наклоности, процењење се понуђено умјетничкој дјели. Ако и нису у питању јасно дефинисани принципи оцењивања, онда је интуиција будванске публике један неизгубљив барометар, који крајњи резултат свог суда изказује аплаузом.

Чује се да су многе представе сасвим другарије примљене и прихваћене у Котору, граду богате културне традиције. Добија се утисак да се тамо све прима са конвенционалном уљудношћу, да се не усостављају истинска комуникација између умјетника и публике, да су оцјене и аплаузи произведи лијепог понашања и вaspitanja. Свједоци смо да све што гостује у Котору код публике доживљава успјех и добар пријем.

Већина представа Котор-арта код будванске публике није прошла. Публика је одгледала низ поставки неувједначеног квалитета и остала равнодушна према њима, јер се ради о дјелима чији ће смисао и сами аутори тешко објаснили, али је зато готово све поставке Шекспир-феста и Молијер-феста на српско-хрватском видјела и по два пута. Није у питању опсједност публике једним режисером или режијским маниром, него се ради о дјелима Јанеза Пипана, Душана Јовановића, Наде Кокотовић и Љубише Ристића, премда је и та направљена селекција и нису све представе једног аутора једнако прихваћене. Гледаоци су се везивали за оно што им је донијело стварни умјетнички доживљај и што их је тематски или генерацијски приближило одређеном умјетничком поступку.

Аплаузи будванске публике су послеци дубоког доживљавања и приближкуне се објективној оцјени вриједности извршених дјела. Будвани су више него издашни у награђивању умјетника, а то даје квалитет и тежину њиховој оцјени и указује на истинско спајање човјека и умјетности и трансформацију која из тога сlijedi.

Брана ЛИЈЕШЕВИЋ

ФОРНIRANA СТАМБЕНА ЗАДРУГА

У ЦИЉУ што бржег рјешавања стамбених питања грађана, у колективној и индивидуалној грађи, као и изградње пословних простора, локала мале привреде и других објеката, формирана је Стамбена и штедно кредитна задруга „Елмос“, Будва.

Оснивачка Скупштина је одржана крајем јула у

присуству 85 чланова оснивачке задруge.

Комитет за урбанизам Црне Горе, почетком марта ове године је дао иницијативу и програм за формирање оваквих задруга. У Будви је постојала јединица „Елмос“, задруге из Светозарева, што закон Црне Горе не дозвољава.

ВД директор задруге, инжењер грађевинарства

Радмило Јеличић нам је рекао:

— Градњом станове у Будви задруга ће се афирмисати, а планови су нам градња колективних станова на подручју општине, кредитирање наших чланова као и ангажовање личних средстава за рјешавање стамбених проблема.

С. ГЛЕНЦА

ГОСТ

• ПРИМОРСКИХ
НОВИНА

БУДВА ЂЕ БИТИ СТОЖЕР...

У БУДВИ је недавно боравио слободни новинар из Западног Берлина Хартмут Топф. Са њим смо разговарали за „Приморске новине“.

• Шта нам можете рећи о „У-фесту“? — питали смо Топфа.

— То је једна врста проширеног фестивала, какав не постоји у свијету. Занимљиво је, да су стари грађеви Будва и Котор постали тачке интересовања, не само у Југославији, него и шире. То потврђује и бројност новинара који прате представе у Будви, Суботици и Котору. Према мном заједи, Будва ће бити тај стожер око које ће се окружити будући позоришни креативни радници. То кажем, јер овде почиње са радом драмски студио, са којим ће руководити група КПГТ, већ афирмисана у свијету, на челу са врсним глумцем Радетом Шербенијом. Да ће та школа имати квалитет, говори и то, да ће ту још радити Јанеза Ристић, Нада Кокотовић и др. Драган Кланић.

Овдје имам у виду, наставио је Топф, да ће увјећати долазити нови гости из других земаља, што ће овом студију давати и међународни углед. Ја се радујем, да сам у Будви и Котору сусрео десетак младих архитекта, који су студенти Техничког факултета у Београду. Они ће овде, како сам обавијештен, радити на видео-касетама, односно видеодокументацији, важном сегменту позоришног живота. Њихов професор је углавном стручњак, Владимира Недељковић, поријеклом из Југославије.

Имао сам прилику да у Берлину упознам ванредно добар депертоар Народног позоришта из Суботице. Они су прије три месеца у западном Берлину извели „Непушача“, Драгутину Трбеташу, затим изванредну „Аниту Бербер“, Наде Кокотовић, „Ослобођење Скопља“, Љубише Ристића, „Тита Андроника“, Душана Јовановића и „Ричарда III“. Љубише Ристића, Био је и Театар Рома „Пралине“ из Скопља, који је извео „Сокске“ (Зашто) и „Цара Едипа“ у режији изванредног Рахима Бурхана.

То су, заиста биле изванредне представе. Већ на „У-фесту“, Љубиша Ристић је проширио депертоар са „Молијер фестом“. Гледао сам у будванској Луни парку „Тартифа“. Та представа је веома духовито смештена у тај простор, где се „мува“ увјећа доста људи. Гледао сам у Будви „Улиција Цезара“, Јанеза Пипана, „Хамлета“, Вита Тавфера и „Школу за жене“. Јанеза Пипана, по свему судеји надареног редитеља, млађе генерације. Све су то представе урађене на једном великом професионалном нивоу.

Од техничара до редитеља, видим, сви воле посао који обављају, а то је ријетко у умјетничком свијету, где најчешће долази до жестоких размирица. Осјећа се велики ентузијазам и оп-

тимизам свих, И Ристића и Кокотовића и Јовановића и Ленђела и Шербеније и Османовића и свих који дају свој пун допринос овом фестивалу.

• Хоћете ли нам нешто рећи о оваквом типу театра?

— У сваком случају Ристић је напуштио салонско позориште, као и сви ови људи који су око њега. Он жели велике представе, један је „омеђено“ салонско позориште. Оно им је мало да би се могли размахнути. То потврђује готово све представе, које се изводе на „У-фесту“. У томе је Ристић сигурно први у Европи и у свијету. Неште слично ради у СР Њемачкој. Роберто Чули, а Дорабо Стлер у Италији. Али, они још увијек немају подршку, који има Ристић у својој земљи. Радије ме што публика приhvата овај позоришни језик.

Станко ПАПОВИЋ

• ПРИРЕДБЕ У ЦРКВАМА

ДОГОВОР СА БИСКУПОМ

У СКУПШТИНИ општине, направљен је договор са којарским бискупом Ивом ГУГИЋЕМ око даљег коришћења сакралних објеката у Старом граду. Наиме, црква Свети Иван, где је овог љета постављена изложба Димитрија Поповића, затим цркве Света Марија и Пунта, која је прије земљотреса коришћена за концерте и изложбе и Свети Сава Освијећени убудуће ће се мочи користити за све културне манифестације, које нијесу у супротности са црквеним канонима.

С. П.

● ПЕТРОВАЧКА НОЋ ЗА ПАМЋЕЊЕ

ФЕШТА ДО ЗОРЕ

ДЕВЕТОГ август, у вечерњим часовима, у Петровцу је било изузетно весело. Домаћини и гости дружили су се на јединствен — веома оригиналан начин: играли су и пјевали заједно, такмичили се у разним дисциплинама на плажи, пристаништу, по петровачким улицама, пробали специјалите домаће кухиње...

Петровачка ноћ — тако се зове ова традиционална туристичко-забавна манифестација — окнула је више хиљада људи који љетују у овом познатом туристичком мјесту. Пио простор од мјesta где се налазио некадашњи хотел „Олива“ до градског пристаништа личио је на људски мравњак.

Главна атракција је био во на разњу који се пекао на отвореном простору, уз са- му петровачку плажу. Точило се „никшићко пиво“ у криглама. На другом крају града, у луци, одржавале су се „Игре без граница“. Пред бројним посматрачима надметали су се у потезању конопца момци јаких мишића, а било је игри где је пресудна вјештина и снажљивост као што су скидње пришту са јарбола. Посебну пажњу привукло је такмичење у трчању у врежама које се одвијало по црвеном пијеску паштровачке плаже.

Испред зграде црвене комуне наступала је женска клаша „Хармонија“ из Будве. У бару „Кастело“ и испред ресторана „Сутјеска“ било је такође врло живо. Гости су забављали познати естрадни умјетници Луис, Сенад од Босне, Лепа Лукић и други. У поноћним часовима наступио је Михаило Радојичић са својом монодрамом „Шок“.

— Све је текло спонтано, и испало је чини се боље него да смо се кратко држали сценарија, каже Јовица Зеновић, један од организатора петровачке ноћи. Утици гостију су веома добри — дружење је потражало до зоре. А то нам је и био циљ.

У организовању овог спектакла значајну помоћ пружила је ЈУР „Палас“.

— Петровац је тренутно пун — и хотели и приватне куће у вријеме одржавања ове манифестације нису имали празних соба, каже Војо Трговић, директор „Паласа“. — Ипак ми се држимо оне старе пропагандне пословиџе: анимирај госте када ти иде најбоље. Нема сумње да су гости, домаћи и страни, понијели лијепе утиске, да ће причати о Петровачкој ноћи. Ово је јединствено дружење — долазе у госте и пријатељи из сусједних општина.

С. Грегорић

● ИЗ РАДА ИНСПЕКЦИЈЕ

ПРИЈАВЕ ЗА ПРЕКРШАЈЕ

У Општинском одјељењу инспекцијских послова не знају за одмор.

— Имамо много послса. Дан и ноћ. Свашта се дешава на подручју наше општине од Јаза до Буљарице. Инспектори су стално у покрету, вели начелник Одјељења Драго Бубања.

Што су све инспектори радили, готово је немогуће побројати. Ветеринарска инспекција брине о квалитету испоручене робе у хладњачама. Она је извршила преглед само у првих петнаест дана јула, у 42 хладњаче. Ови инспектори наплатили су и три мандатне казне.

Грађевинска инспекција, може помало да „дријема“. По свему судећи, бесправна градња је готово сужијена. Ту и тамо неко покушава да мимо планова и дозвола ради неки објекат, или у томе га веома брзо грађевински инспектори онемогућавају. Миленко Бајчета наје упознао, да је забранио рад на кући Вукосаве Милуновић из Котора, коју је започела у насељу Бабин До. Изградњом темеља угрозила је стабилност сусједног објекта. Такође је забрањен рад на кући Миљивоја Петровића из Београда у Бечичима, као и на започетом објекту у Куљачама, још увијек неидентификованих власника.

Комунални инспектори поднијели су 17 пријава за прекршаје, због продаје вач-

чињачног простора. Против БИМ „Славија“ поднијета је кривична пријава Окружном јавном тужиоцу због нехигијене у овом објекту.

Највише пријава ових дана стиже из улаза зграде у улици Маршала Тита бр. 21 где се станови обраћају инспекцијским органима, због нечистоте и лутања великог броја мачака.

— Брзо ћемо реаговати. Установићемо ко је надлежан да чисти око ове зграде и чије су мачке, које шире заразу око, вели нам Момо Радуловић, санитарни инспектор.

Инспектори рада су утврдили низ неправилности у раду поједињих радних организација. Они су поднијели и низ прекршајних пријава, против Омладинског сервиса, који је мимо законских прописа запошљавао вели број радне снаге у Вили „Манојловић“, власништво „Младост-Туриста“ из Београда, затим код приватних угостила и још на неким мјестима.

Комунална инспекција у периоду од 1. до 15. јула са-

чинила је 30 записника. Поднијела је 10 прекршајних пријава.

Тржишни инспектори су имали по свему судећи највише послса. У другој половини прошлог мјесеца поднијели су 43 прекршајне пријаве. Међу њима су пријаве против Феријалног савеза из Прокупља, „Путника“ из Београда, „Косоварије“ из Приштине, „Власине“ из Власотинца „Интурса“ из Титограда. У овом периоду су затворена и четири трговинска и угоститељска објекта: продавница „13. јул“ број 10 у Петровцу, трафика „Борбе“ у Буљарици, затим филигранска радња у Светом Стефану, а одузето је и преко 100 стarih милиона од тројице власника јагара на срећу: Слободанке Одабашић из Београда, Тома Шћеповића из Титограда и РО „Лира“ из Панчева. Од Новака Ђаковића из Никшића, који продаје робу на једном од штандова на Јадранском сајму одузето је италијанске робе у вриједности од преко 50 стarih милиона динара.

С. П.

Пјесма и игра је трајала до пред саму зору. Одјекивало је и до острва Катич..

Све су запосјели туристи: Гуванце

● ЛОКАЛНИ САОБРАЋАЈ

ДОСТА ПРИМЈЕДБИ

ВЕЋ више година на подручју Будванске ривијере, локални саобраћај одржава „Аутобока“ из Котора. Овај превозник је за ову сезону припремио неколико нових аутобуса. На готово свим стајалиштима постављене су табле са редовима вожње. Но, има много оних који су незадовољни овим превозником. Многобројни туристи као и мјештани углавном се жале на некоректан однос особља и непоштовање редова вожње.

Приликом посјете пословници у Будви рекли су нам да су редовно функционисале све линије које су истакнуте на огласним таблама, а да је неома мало оних који упућују жалбе. Уз то обавјестили су нас да поштују и све одлуке Скупштине општине Будва. Помало замјерију својим компанијама, превознику „Тара“ из Цетиња што им понекад некоректношћу и непоштовањем реда вожње одведу путнике.

Сигурно је да је још увијек присутила нетрпељивост између „Аутобоке“ и „Таре“, а њихове неспоразуме још увијек плаћају путници. лично смо се увјерили да се не поштују редови вожње, а било је чак некоректног односа особља према путницима. Чак су и насиљно тјерани из аутобуса „Аутобока“. Линија Буљарица — Јаз се уопште не одржава иако је Скупштина општине Будва стриктно захтјевала да аутобуси „Аутобока“ одржавају ову линију. На овај начин оштећени су многобројни гости и мјештани, јер нису у прилици да у вечерњим сатима посматрају културне манифестације у оквиру — Града театра.

С. ГЛЕНЦА

НОВИ АУТОБУСИ

ГОТОВО сваке године „Монтенегроекспрес“, повећава возни парк. Од прије мјесец дана возни парк је повећан за 40 возила, из програма „Ситроен“. Ова аута се користе за изнајмљивање.

Поред пет нових аутобуса типа „СИТЛАЈНЕР“, ремонтираног њемачког производиоца „Неоплан“ из Штутгарт, који су купљени почетком овогодишње туристичке сезоне, ова туристичка организација купила је шест аутобуса истог производиоца или типа „ЦЕТЛАЈНЕР“. Аутобуси су већ стигли и свакодневно их можемо срести на нашим друмовима. Аутобуси су произведени ове године, званично ће се приказати 1988. год., на Француском сајму аутомобила. Нови аутобуси су високе туристичке класе расположују са најсавременијом опремом за безбиједан, комфоран и угодан превоз путника.

С. ГЛЕНЦА

● СЛОВЕНСКА ПЛАЖА

И ГОСТИ — ЗАБАВЉАЧИ

ДА културних забава, разоноде и забаве у љетњим мјесецима никад није дosta, показало је и ово дugo тоplо љetо.

Осим на сценама „Града театра“ у старој Будви, гости се забављају — понајвише на терасама „Словенске плаџе“. И, добрым дијелом сами учествују у реализацији програма које креирају аниматори овог туристичког насеља, а који привлаче бројне хотелске и друге госте Будве.

Како са пуним такмичарским заносом гости то раде показује и овај снимак са једне вечери на „Забавној тераси“ „Словенске плаџе“.

Д. Н.

Мјеста ни за иглу: Словенска плаџа

● НА СВОМ ПОСЛУ

КАРЛО И НИКОЛА

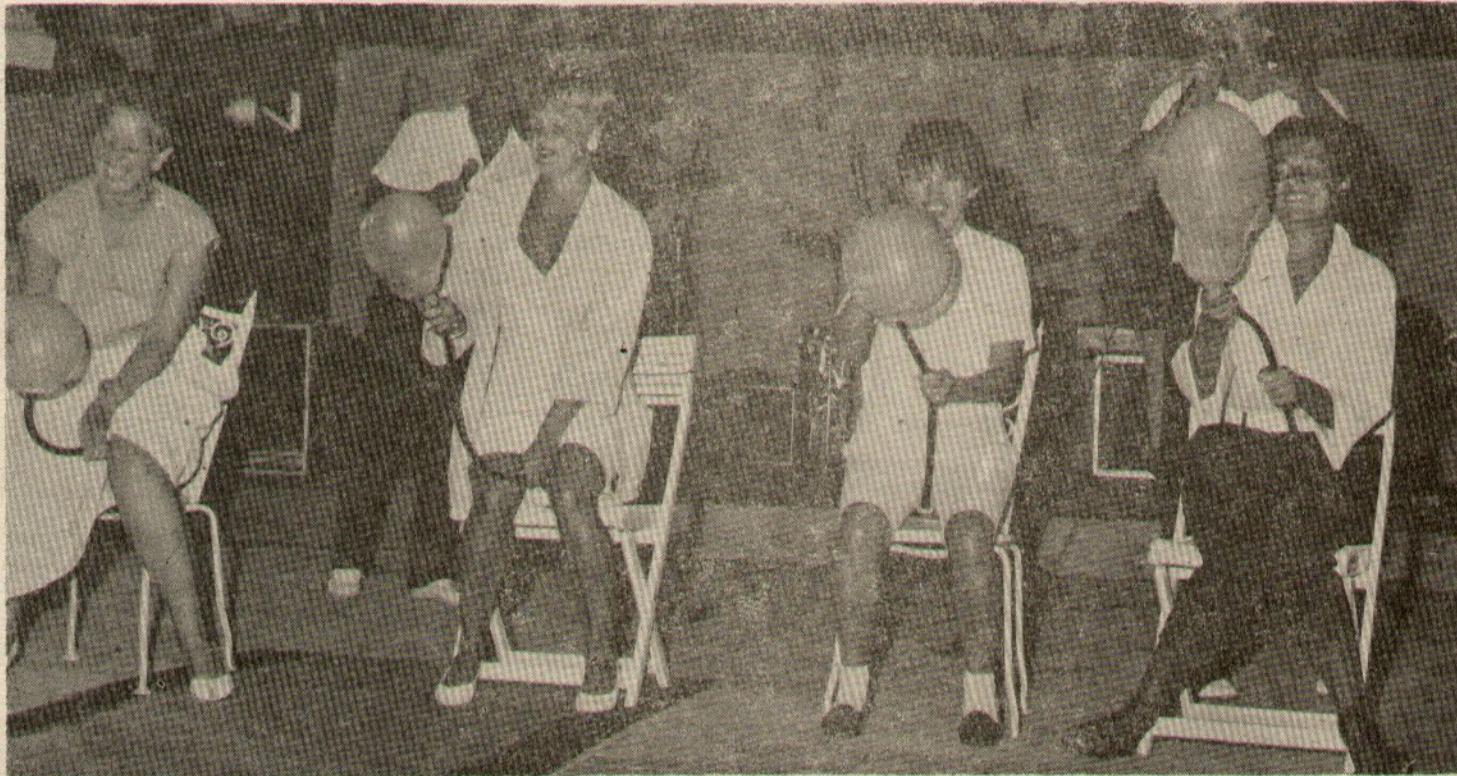
— Од 22. августа седмодневни специјални аранжман у приватном смештају у собама прве категорије у Будви са исхраном у Туристичком насељу „Словенска плаџа“ стају 56.000 динара, а за Београђане укључујући авионски превоз и трансфер до и са аеродрома у оба праваца 92.000 динара, рекао нам је Дики Кажанегра, директор „Монтенегротуриста“, путничке агенције „Монтенегротуриста“.

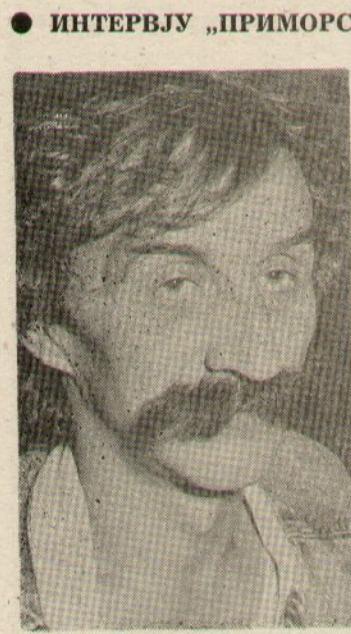
Иначе посезонске цијене које су ниже за 30 одсто важије за све хотеле од 1. септембра. Тако примјера ради, уместо садашњих 12.000 динара, полуапансион у „Словенској плаџи“ биће свега 8.000 динара.

С. П.

Д. Н.

ЉУБИША РИСТИЋ — то је синоним за театар. То је, боље речено, синоним за врхунски театар. Он је човек који не режира, само, позоришну представу. Он режира комилетан театар — као идеју, као концепт. Љубиша Ристић је човек неопштан, нашем, позоришном животу. Да га нема требало би га измислити. Он је и јака медијска личност, са сопственим ставом, који се не мијења према „вјетровима“. Ово је дио једног добра дугог разговора а за „Приморске новине“ одбрано је оно што се односи на **YU FEST** и **ГРАД ТЕАТАР**:

• Како сте дошли у Суботицу? Да ли сте Ви понаудили концепт Суботици, или су они Вас позвали па сте онда неким заједничким идејама осмислили тај концепт?

— Ја просто не разумијем зашто људи мене замислијају као некога који иде около и нуди концепте. Ја сам се случајно нашао у Суботици и мене су људи питали шта треба учинити са њиховим позориштем. Тражили су од мене савјет јер ја сам за то стручан. Ја сам им рекао шта мислим да треба учинити и кад су они питали, послије доста времена, да ли бисмо Нада и ја били расположени да то што предлажемо ћима и реализујемо и дошли смо. Па ево, то већ двије године и показујемо. И када су у питачу Будва, и Котор дошли су људи код нас, рекли шта је њима потребно, ми смо пронашли некву врсту заједничких интереса у томе и предложили на који начин то да се реализује. Но оно, што је можда необично, то је тај кратки пут од приче до реализације. То је можда оно што збунује људе па им се чини необичним а просто би тако требало да буде у свим радбама. Јуди много воле да причају и да никада то што причају не реализују а ми реализујемо још прије него што је прича завршена. Ето, то је људима необично.

• Како је настала идеја — **YU FEST** каква је концепција и какве су, у нашим замислима, крајње „последице“ те идеје?

— **YU FEST** није идеја која је настала. То је идеја која, простот, живи већ веома дugo, она сада има облик, а заправо је нормалан развој активности групе јер КПГТ (казалиште, КПГТ-а, не као позоришне позориште, гледалишче, театар) никада није био позоришна група — он је ви-

ЗА САРАДЊУ РАЗЛИЧИТИХ

јек био један културно-политички покрет, скуп идеја које се испробавају у веома конкретној стварности у којој ми живимо. Данас, нама се чини да то треба реализовати као **YU FEST**, као једну сарадњу многих људи из читаве земље, са различитим естетским опредјењима, са различитим приступима позоришту али са једном сложношћу око тога да треба радити заједно и радити упорно и радити свуда у овој земљи. И на тај начин се супротставити онима који покушавају да нас отврде, једне од других, да нас отграде, да над нама владају и да нас уониједе да нема више сврхе ништа предвижати. Та пропаганда пораза и та стражовлада просто па на који су људи тојо же осуђени је оно што захтева веома чврст и јасан одговор, какав је на примјер **YU FEST**.

• Представе **YU FEST**-а се играју на широком простору. Да ли је та идеја **YU FEST**-а свуда примљена на исти начин, постоји ли неки отпори, постоје ли средине где сам највиše, **YU FEST**, изазива одбојност?

— Ја то не знам. Ако то постоји онда је то далеко од мене и није до мене долило.

— Само толико?

— Да.

• **ГРАД ТЕАТАР!** Како се остварује та замисао, шта је основни концепт идеје **ГРАД ТЕАТАР** и у ком првим би та идеја, даље, преоала да се развија?

— Идеја **ГРАД ТЕАТАР**, исто као идеја **КОТОРАРТА**, исто као идеја Народног позоришта из Суботице. Све те три ствари имају једну, веома важну, заједничку цртву — то је питање обнове. Ми радијмо у три града који могу бити метафора, онога што би могло бити концепт одговора на питање: „шта да се ради“. Ако данас и овдје неко поставља питање „шта да се ради“ онда ми одговарамо Суботицом, Котором и Будвом као метафором. Постоје градови поручени у земљотресу и постоје градови, као Суботица, заборављени у равницама, негде у прашини Панонске низије, у којима постоје битне вриједности — не само у рушевинама, не само у напуштеним зградама, које обнављамо и враћамо у живот, него прије свега, у људима који тамо живи и у дубоким и важним традицијама које постоје и које се протежу до времена у којем ми живимо. Тај спој озбиљних традиција, вриједних људи који свуда постоје, идеја које нису, још вијек, за отпад иако су јако стари, спојене са једном осјећајношћу која у себи садржи подједнако и свијест о крају вијека и свијест о томе да је појединачна људска моћ онолико и торијеска колико је творачка, колико је стваралачка — све то заједно је не репрезентативни концепт како живјети у тешким и очајним временима, временима у којима изгледа да се све души. Значи, како бити реалан и захтијевати немогуће, значи, како и на који начин не заборавити да јединично вријеме које човек има на располaganju јесте ври-

јеме његовог живота и да нема никакве сврхе ствари одлагати за неко друго вријеме или одрицати се свог времена у име неког преходног.

• Куда ће се даље кретати та идеја **ГРАД ТЕАТРА**?

— Ми за сада иницијативом разне ствари и ја, вонше, немама намјеру да којницијаримо те ствари даље водим кроз године и кроз десеће, као некакву завршену ствар... Ми иницијативом ствари које немојемо, затим, препустити другим људима. Оне који не знају научићемо ми. Шта је то што треба чинити? Суботица има програм за следећих седам година, ми смо већ оставили двије године иза нас, сада улазимо у другу фазу иницијације. Ствари су ишле још брже него што смо очекивали, када је Суботица у питачу

— Са **ГРАДОМ ТЕАТРОМ**, са **КОТОРАРТОМ**, са **YU FESTOM** смо почели ове године, идуће године то ћемо већ препустити људима који су кроз овај посао сазрели да то сами раде — ако не идуће године, онда кроз двије или кроз три године. То је једна ствар која има своје унутрашње законе, времена су таква да уколико се уложи довољно енергије и воље, те ствари могу да успију и постоје људи којима то треба и они то прихватају — можда и више људи него што смо ми у први мах мислили, зато све то и тако брзо иле и брзо се стабилизује. Ми смо, ево, већ послије мјесец и по дана у ситуацији да имамо једну стабилност — представе су изашле, одвијају се, публике је све више, интереса за то све више, медијски одјек је изведен, онда што смо покушали да формулишемо већ имају своја стварносна фазу, да тако кажем. Све те наше идеје већ пролукују једну другачију стварност која се самореализује и кроз њу сви ти људи који у томе учествују... Оно што је веома важно је то да се полако показује све оно што је лоше у систему сизова и показује се да културне иницијативе јесу у самој сржи интереса градова и градови који су одлучили да не пристану на пропуст, у овој земљи, у овом тренутку, заправо траже начина и налазе начина да улажу у културу. Ја сам, управо, разговарао са градоначелником Јубљане и она ме је још једанпут ујвијерила да има дosta људи у Југославији, који схватају да битка за градове у овој земљи поплако постаје битка за ову земљу.

• Велики су организациони напори којима сте изложени, Ви, лично. Утиче ли то негativno на Ваше стваралаштво?

— Не знам? Кад буде публика престала да долази на моје представе и када други људи који раде са мном буду налазили да тај рад није довољно инспиративан и да њима, за њихов рад, не отварам, довољно, простор и могућности онда ћу се ја око тога забринuti. За сада, то су ствари неодвојive, ми просто живимо живот који је наш

● СА ТВОРЦЕМ »YU FESTA« О СУБОТИЦИ, БУДВИ, КОТОРУ, ОВОМ ЈЕТУ, ПОСЕБНО О »ГРАДУ ТЕАТРУ«

театар и наши театар нема апсолутно ништа друго сем

тај живот који живимо.

Због тога је веома важно да то и даље буде како јесте. Ја нисам никада радио ништа друго сем, паралелно, стварао представе и стварао могућност да се оне играју. Ако то неко зове организацијом или не знам чиме онда ја то могу, можда, да прихватим тако али то је просто театар који ја ради овдје.

• Куда ће се даље кретати Ваше стваралаштво?

— Ја сам давно објавио шта планирамо за идућу го-

дину. Идуће године ми радио домаће писце — Шекспир и Молијер додајемо оно што је најбоље у ђиговима драмској литератури, иза тога осамдесет девете — деведесет радио-музички театар, нову оперу и иза тога последње две године извршићемо демонтажу читавог пројекта и препуштање читавог тог пројекта другим људима и то су године када ћемо формирati нова позоришта у мјестима где смо већ радили.

Веселин РАДУНОВИЋ

● СУСРЕТИ

ЦЕЗ У ПОНОЋ

У ОВОГОДИШЊЕМ узврелом културном јету посебну пажњу посјетилаца привлачили су цез музичари са мелодијама класичног „Џемс сејшена“. По правилу наступали су у поноћ на Тргу пјесника у старој Будви, где су богато награђивани аплаузима.

У више наврата заједнички су наступали дојајен деза у нас Владимир Витас, клавириста, Стјепан Гут, труба, Никола — Мимо Митровић, тромбон и флаута, иначе сви стални чланови оркестра Радио-телевизије Београд. Са њима је у друштву био виртуоз на гитари Бора Вишњићки, из Радио Београда, као и њихове млађе колеге Милан Злоковић из Радио Приштине, клавириста, Александар Јакуповић из Косовске Митровице, басиста и други.

Иначе, сви они су у Будви били на одмору и гости забављали у локалима града-хотела „Свети Стефан“, у „Хотелима Бечићке плаже“ и „Авала“.

— Окупили смо се спонтано и публика нас је, ето, свеједно прихватила. Родила се идеја да у Будви заживи цез у клубу, у чему смо добили пуну подршку публике. Иницијатива је основана на гитари Бора Вишњићки, из Радио Београда, као и њихове млађе колеге Милан Злоковић из Радио Приштине, клавириста, Александар Јакуповић из Косовске Митровице, басиста и други.

— ... Будва је већ нешто друго. Стари град се ревитализира, живи Град театар, блиста Словенска плаџа. Милочер је увијек скуп, а Свети Стефан као и сви свети. Скупно јесте, али су задовољни и ухо и очи...

... Хотел „Ас“ у Перазина долу нема тешкоћа да попуњено је капацитета. Током цијеле сезоне је пун. Гости су углавном страници: Енглези, Дани, Њемци... Запослени су испод одјемац апартмане листиће и оставили их гостима у собама да оцијене услугу.

— Када смо добили одговоре и сабрали оцјене, пријатно смо се изненадили. Гости су били „једногласни“. Зарадили смо петицу — задовољан је Васо Шољага, управник хотела.

... Једини управник који ради заједно са радницима на овом дијелу Јадрана је Бранко — Ђано Станковић, управник механичке радионице при АМС Будва.

— Зар би требао руке на леђа и да гледам шта момци раде — пита се Ђано. — Ево данас је овом Пожаљаку са „писаном“ отишao резервоар, оном тамо гас-тарајтеру не ваљају дискови, а погледајте ред. Сада је 17 часова а људи морају на пут...

... Најзапосленија у „Граду театру“ и како речеши, меморија свих актера је Данка Ленђел, супруга музичког директора Фестивала Гabora Ленђела који је „испарио“ из Будве.

— Дојдило му је да буде дадиља, јер су захтјеви наше двоје клинца ужасни. Због моје заузетости стајни био је био с њима... Одвојио их је у Суботицу и ускоро ћемо се наћи, каже Данка Ленђел.

Припремио: С. Ш. Г.

ДРУГИ О НАМА

СЈАЈ БУДВЕ И...

Под великим, упадљивим насловом „Сјај Будве и прљави Котор“, сарајевски АС доноси на цијелој (великој) страници туристички рапорт са Црногорског приморја из пера својих репортера Милана Матића и Џемала Џакимића. Број од 7. августа и ево неких „бисера“ из тог рапорта.

... Будва је већ нешто друго. Стари град се ревитализира, живи Град театар, блиста Словенска плаџа. Милочер је увијек скуп, а Свети Стефан као и сви свети. Скупно јесте, али су задовољни и ухо и очи...

... Хотел „Ас“ у Перазина долу нема тешкоћа да попуњено је капацитета. Током цијеле сезоне је пун. Гости су углавном страници: Енглези, Дани, Њемци... Запослени су испод одјемац апартмане листиће и оставили их гостима у собама да оцијене услугу.

— Када смо добили одговоре и сабрали оцјене, пријатно смо се изненадили. Гости су били „једногласни“. Зарадили смо петицу — задовољан је Васо Шољага, управник хотела.

... Једини управник који ради заједно са радницима на овом дијелу Јадрана је Бранко — Ђано Станковић, управник механичке радионице при АМС Будва.

— Зар би требао руке на леђа и да гледам шта момци раде — пита се Ђано. — Ево данас је о

● АНА КОСТОВСКА У НАШОЈ РЕДАКЦИЈИ

ОЖИВЈЕЛИ СМО БУДВУ

МЛАДА, изузетно талентована, увијек расположена. Ана Костовска. Рођена у Скопљу, у породици која је сва окренута позоришту, трећутно живи у Суботици, међу „командосима“ је Љубише Ристића. Сигурно најзапосленија глумица, у оквиру ГРАД ТЕАТАР. Љубитељи, позоришне умјетности остане у сјећању по сјајној улоги у „Титу Андronику“ и по изванредном пјевању у „Блади Мери“.

● Рођени сте у Скопљу, тамо сте и завршили академију. Како сте дошли у „труп“ Љубише Ристића?

— Играла сам једну представу у Суботици и Љубиша се то допали. Предложио ми је да радим код њега. Није се било лако одлучити, отиши у неизвесност.

● Чуо сам да је Ваша мајка помогла да се одлучите?

— Сјећам се тих тренутака. Тешко сам се одлучила. Мајка није утицала на одлуку само је дала свој бла гослов.

● Не жалите што сте отишли?

— Наравно да не жалим. Избегла сам све позоришне конвенције, избегла сам свакодневну монотонију у том послу. Много сам добила само не знам шта ће бити даље, где ћу завршити. Битно је да је сада добро, да се осјећам испуњеном и да пуно радим.

● Близка будућност је ипак Суботица?

— Наравно! Све док траје овај концепт, мислим да ћемо то заједно истери вати.

● Много путујете, напори су велики...

— Фантастично! Осјећа се како полајо окупирено просторе, сломили смо већ толико неповјерја, толико неприхватљава. Има, наравно, још толико тога да се уради или је дивно учествовати и осјећати то лагано на дирање у просторе.

● Добро сте примљени на гостовањима?

— Наша публика је увијек у реду, — мислим на оне који дођу на представе. Сви су знатијелни, сви максимално концентрисано прате шта се догађа. Углавном је на нашим представама једна усјајана атмосфера, флуид који струји између публике и нас — ја то осјећам, предпостављам и моје колеге. То је нешто што је, рекла бих, више од текста који радимо, више од режије о којој причамо — тај осјећај да си учествовао у нечим што је јако битно, нечим што излази из оквира рационалног.

● ГРАД ТЕАТАР? Простори на којима играте представе та, атмосфера старог града, атмосфера прије и послије представе, — како Вам сме то изгледа?

— Ја сам већ павиља да се за сваку представу поново прилагођавам простору и да тај нови простор савладам. Иначе, простори у старом граду су фантастични и срећа да смо све то оживјели. А атмосфера послије? Па окупља се много људи, прича се и сви долазе из различних разлога — има и добронамје-

рних и оних који то нису али све се то заједно стопи у једну лијепу игру.

● Играте у великом броју представа. Можда сте најзапосленији глумац на фестивалу. Како подносите толики напор?

— Убиједио нас је Љубиша да ми то све можемо. — Наравно да можемо. Треба самом себи рећи да је то дио после, да то треба одрадити и онда ништа није тешко. Догоде се, наравно, кисеви, падови, понекад ти је свега преко главе и кажеш не могу више али увијек крајчак свијести говори: још само мало па ћеш се одморити.

● Како се осјећате када неке вечери морате да играте двије различите представе? Како постижете концептацију?

— Постао глумац не треба пуно мистификовати. Неманичег мистичног у томе „ући“ и „изаћи“ из улоге. Током спремања једне улоге, је дне представе сви ми прођемо кроз неку фазу рационализације света тога и све што је исход, крајњи продукт — то је већ механизам. Као се све то постигне није тешко прећи у другу улогу. Није лако физички издржати али као што видите ја сам то већ неколико пута урадила, тако да није немогуће.

● У „Титу Андronику“ сте одиграли једну сјајну драмску улогу. Публика у Будви ће Вас упамтити и по дивном гласу из представе „Блади Мери“. Да ли сте школавали глас?

— Нисам школовала глас, била сам нешто мало у музичкој школи или то нема везе. Пјевам од малена, чини ми се да ми је то генетско наслеђе. Док сам била на факултету активно сам се бавила музиком, снимила сам и плочу. Сада имам све мање времена...

В. РАДУНОВИЋ

Ана Костовска и Раде Шербецija у представи »Blooby Mary«

На представе у старој Будви хрлило је сваке ноћи пуно свијета

● ИЗЛОЖБА НИКОЛЕ ВУЈОШЕВИЋА

Атеље у кањону

СЛИКАР кањона Мораче, Никола Вујошевић, добитник низа награда и признања за своје стваралаштво 11. августа отворио је своју 18. самосталну изложбу слика у Модерној галерији.

Никола је сликар који у ликовном развоју нема осцилација, обрта и скокова. Увијек тежи савршенству, било када се ради о сликању малог или великог формата.

Опредијелио се свим својим бићем за један мотив-пејсаж, кањон Мораче.

— До сада сам насликао 700 платна кањона Мораче у којему сам раствао. Свјестан сам опасности које се крију у дугом сликању једног истог предјела, али ономе које не зна за Платије — горњи ток Мораче, ко се није сучио са овим стваралачким изазовом природе, неће бити јасно зашто су се Морача и Платије толико и тако настањиле у мени и ја у њима. У кањону ми је и атеље, рекао нам је Вујошевић.

... Понесен и одушевљен, писала је својевремено Олга Перовић, из године у годину, сликар опрезно продире уз Морачу. Слика „Пећине“, „Смоковац“, „Улаз у Платије“, „Златицу“, „Мостице“, негде мост, негде тунел. Ради неколико дивних акварела од којих ће по опсервативности и свјежини „Звуци Платија“ остати недостижни. Дефинитивно је опредијелjen за пејсаж и то го тово за један мотив. Врстан опсерватор природних композиција складова Вујошевић најбољим платнима открива дубоко и искрено узбуђење које они изазивају у њему. Задивљен је грандиозношћу контраста вертикалa и хоризонтала, стрмих стијена и брзе воде. Колорит — скроман, ограничен на нијансе сивог које иду од bijelog готово до гранитног тенког, нијансе које су изразитије и убедљивије кад су у комбинацији са тамноплавим и потмуло црвеним, а површине, плакастки интониране, кад су проткане розим и свијетло љубичастим тоновима. Оскудно али вјешто се користи понекад топлом жутом бојом, да пејсаж

учини интимнијим и ближим.

У Модерној галерији изложио је тридесетак слика мањег, средњег и већег формата. Посебно му се истичу она платна, која имају монументално значење: „Кањон Мораче — Платије“, 207 x 141 см, сликано 1974. године. Остале слике су му из последње четири године: „Платијски неботичници“, 105 x 135 см, „Чудесна галерија“, 145 x 105 см, „Постојбина II“, 137 x 137 см...

Морачи се увијек враћам. Било да је зима, пролеће, јесен или љето. Она ме опчињава, као ријетко ćоѓа. Она је за мене све. Моја љубав. Инспирација. Све, рекао нам је Вујошевић.

С. Паповић

**„СЕЧУАН“
ОДУШЕВИО**

Први наступ кинеског музичког ансамбла „Сечуан“ из града Ченгду, на »YU-FESTU« у Будви је био веома успешан.

Кинески четворочлани музички ансамбл представио се са традиционалним пјесмама Кине, затим пјесмама из времена пјесништва династије Танг, као и модерним кинеским пјесмама.

— Кина има много одличних пјевача, који доприносе развоју музичке културе, рекла нам је послије концерта, Ченг Јонглинг звијезда овог ансамбла, која је развила свој особени стил пјевања, којим одушевљава гледаоце, не само у Кини, него било где, где наступа.

● ЂЕЉОШ ЂОКАЈ НА ОДМОРУ У БУДВИ

СЛИКАМ АПСТРАКЦИЈУ

НАЈВЕЋА годишња ликовна манифестација у СР Њемачкој је у Минхену у Кући умјетности. Ове године је окупила, по избору веома строгог жирија, преко 400 најистакнутијих сликара и вајара из СР Њемачке и странаца — ликовних стваралаца који живе и стварају у овој земљи, где се умјетности придаје изузетан значај. Велики успјех на овој изложби је имао наш суграђанин, сликар и графичар Ђељош Ђокай, о чему су „Приморске новине“ у претпрошлом броју донијеле вијест.

— На овој изложби додијелено је више награда, а мени је припала највећа откупна у износу од 18.000 западноњемачких марака, каже Ђокай. Шта да вам кажем о тој изложби? Има велики међународни углед, и традицију од преко три деценије. На тој изложби редовно излажу највећи њемачки ликовни ствараоци и са њима умјетници — странци који живе и стварају у СР Њемачкој. Наравно они чији су умјетнички квалитет освједочени.

Ја сам изложио слику чији је назив „Голгота“ великог формата 180 x 180 сантиметара. Асоцијација слике је, распадање елемената под утицајем радиоактивних елемената. Ту сам слику урадио под утицајем прошлогодишње трагедије у Чернобилу.

— Куда иде ваша умјетност?

— Напустио сам фигурацију у којој сам имао значајног успјеха и код публике и ликовне критике. Сада радим слике које припадају апстрактној умјетности. Таква слика издржала је пробу на изложби у Минхену од стране највећих ликовних критичара, који су ме тако охрабрили, да наставим изразом апстракције.

С. П.

СИОРШ

● ВАТЕРПОЛО

ДОБРО И У НАСТАВКУ

У НАСТАВКУ првенства ватерполисти Будве су веома усјијешно стартовали. Успјели су да савладају новајлију у лиги Босну из Сарајева чак са 19 голова разлике. Једну од најбољих игара у овогодишњем првенству Будва је пружила у Градском базену на Корчули. Дугото-дишњи прволигаш КПК није успио да савлада расположени тим Будве. У тој драматичној игри побиједила је Будва са 11:7, изванредну партију је пружио даровити Предраг Абрамовић. Овај бивши омладински представници Југославије од укупно 11 голова постигао је седам. Истог дана велики конкурент „Бијела“ до

живјела је свој други пораз и тако реално гледано испала из трке за прво место.

Осим Абрамовића добром игром се истичу Ђуричковић, Вујовић, Ачић и Самарџић. Млади Ђуричковић је већ постао репрезентативац Црне Горе и за њега се интересују многи прволигашки клубови. Новајлија у тиму Будве Драган Самарџић је мотор тима. Од њега готово све полази и сигурно уз гочетера Абрамовића има највеће заслуге за велике резултате Будве.

Сви ови резултати су дошли након тимског рада свих у клубу: управе, стручног штаба, играча.

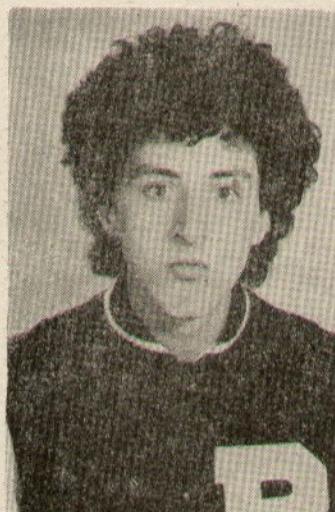
МЕНАЏЕРИ УЗ БАЗЕН

МЕЂУ најталентованијим младим ватерполистима Будве су Горан Ђуричковић и Драган Вујевић. Ова два млада играча пружају добре и квалитетне игре и поново су отворење ове године. Стручњаци многих наших прволигаша су почели да облијеју ова два играча у жељи да их прбују. Најупорнији је тренер Котора, Павле Вичевић, који је најакон једне од првенствених утакмица, без дозволе клуба, и готово пред препуним гледалиштем „убјеђивао“ ова два играча, да промијене клуб.

Стручни штаб Будве као да се не узбуђује. Чули смо чак да им не би правили сметње за одлазак. Чланови управе не мисле као клупски стручњаци, већ инсистирају да реда мора бити, и поручују да није пожељно да се врбују играчи у вријеме кад клуб биљежи најбоље резултате.

● КОШАРКАШИ СЕ ПОЈАЧАЛИ

СТИГАО ЂУРОВИЋ

могне, кошаркашима Могрен. Помоћ овог врсног кошаркаша за Могрен ће бити велика и од непројењиве вриједности. Упорности овог кошаркаша су многим познате: подсећамо се када је на првенственој утакмици Морнар — Работнички, појомио лакат, многи су мислили да је отписан за овај спорту. Упорним лијечењем је успио да се за свега двадесет пет дана поново нађе у првој постави Морнара. Доказом Зорана Ђуровића Морнар се збила знатно појачао.

Страну припремио:
СТЕВО ГЛЕНЦА

ИМЕ Зорана Ђуровића је непознато љубитељима кошарке у Црној Гори. Овај корпулентни младић је поникao у Котору, дуго година је носио дрес Приморја из Херцег Новог, Морнара из Бара, Ловћена из Цетиња, а последњу годину играо је у Француској као професионалац.

Након доласка из иностранства запослио се у Будви, и изразио жељу да по-

● ПОЧЕЛО ФУДБАЛСКО ПРВЕНСТВО ЦРНЕ ГОРЕ

ВЕЛИКЕ АМБИЦИЈЕ БУДВЕ

Мирко Ћвијовић

У ОВОГОДИШЊЕМ првенству Црне Горе наступило је шеснаест клубова, два више него лане. Прије почетка првенства представници Фудбалског савеза Црне Горе су прегледали стадионе клубова који наступају у републичкој лиги: Приликом обиласка стадиона „Лугови“ професор Владо Ивановић нам је рекао: — прегледали смо све стадионе и само неколико од њих стопостотно одговарају прописима, међу којима и овај. Стадион у Будви је веома лијепо урађен и мислим да је квалитетнији него икада до сада.

У Фудбалском клубу Будва у паузи првенства су

доста радили на дотеријавању терена ограда, трибина. У клубу су реновирали ресторан „Стадион“ од којег се углавном и финансирају.

И ове године је велики проблем ангажовати полетарце. Тренер Боро Крковић се максимално ангажовао да у омладински тим укључи што више талентованих дјечака. Одзив није био на очекивани нивоу, — ипак успјели су да саставе тима са двадесет играча који ће наступати у омладинској лиги Црне Горе. Лига се игра упоредо са сениорским такмичењем, тако да и овај вид такмичења изискује велика финансијска улагања.

Будва је веома озбиљан кандидат за висок пласман. Највећи конкуренти будванима ће бити „Јединство“, „Ловћен“, „Бокељ“, а могуће је да ће још неки клуб најавити своју кандидатуру. По ономе што су фудбалери „Будве“ показали у припремном периоду са сигурношћу можемо рећи да је наш тим веома квалитетан и да је спремно ушао у једно од најквалитетнијих првенстава у последњих десет година.

У почетку Будва ће наступити без неколико стандардних и веома квалитетних фудбалера, Душана Ћвијовића (повреда), Милорада Шабана (обавеза на радном месту), као и кажњеног Љубљановића. Њихове алтернативе су добре тако да је очекивати да их успјешно замјене.

● ТУРНИР „НОВОСТИ“

НАЈБОЉИ НИКШИЋАНИ

НА СПОРТСКИМ теренима Туристичког насеља „Словенска плажа“ средином августа одржан је занимљив фудбалски турнир који су организовали Клуб пријатеља ЈСД Партизан из Будве, „Нови дом“ — Салон намјештаја, такође из Будве и Туристичко насеље „Словенска плажа“, а чији покровитељ су биле „ТВ Новости“.

Учествовало је укупно 28 екипа. У финалу екипа „Кафе млини“ из Никшића савладала је своје градске ривале екипу „Кариоке“ са 5:3 послије извођења пенала.

За најбољег играча турнира жири (Здравко Мајкић, Душан Ранковић и Момчило Ачић) је прогласио Баћка Крунића из екипе „Кафе млини“, најбољи голман је Љубо Марковић из „Кариоке“, а најбољи стријелац Перишић из екипе „Лука Бар“ са 19 постигнутих голова. Пехар за фер-плеј припао је екипи „Новог дома“, док је пехар за успјелу организацију припао Здравку Мајкићу, иначе капитену екипе „ТВ сервис — Мајкић“.

Утакмице које су биле врло квалитетне пратио је приличан број домаћих и странских гостију као и љубитеља фудбала из нашег града.

● ПЛИВАЊЕ

ПРВЕНСТВО ЦРНЕ ГОРЕ

На базену у Градској луци одржано је пливачко првенство Црне Горе за млађе пионире. На овој спортској манифестији наступили су пливачи Јадрана, Котора, Ријеке, Кумора, Рисна и домаћина и организатора, Будве.

Већ други низ година најмлађи Будве су на првенству ма Црне Горе биљежили веома добре резултате. Подсећамо се Капичићке, Франовићке и осталих, који су се врлојиле и понеколико медаља. Тренер најмлађих пливача Будве Сандра Капичић је непосредно прије првенства рекла да је дјечаци и дјевојице нијесу баш најбоље припремљени за ово првенство јер за то није било ни времена. Но и поред тога она очекује да њени пулени освоје неколико медаља, што би био и прави подвиг.

Организатори ове спортивске манифестије су Пливачки савез Црне Горе и Друштво спортова на води Будве. О току првенства и постигнутим резултатима опширније ћемо вас информисати у следећем броју.

● ПРИПРЕМЕ

ОДБОЈКАШИ У ШАВНИКУ

ОДБОЈКАШИ „Авале“ су неколико дана вјежбали на теренима Туристичког насеља „Словенска плажа“, затим су отпутовали на седмо дневне припреме у Шавник. Одлазак на висинске припреме им итекако користи да се физички припреме као и да поправе крвну слику.

Тренер Драган Кларић нам је рекао: — У припремном дијелу настојаћемо да се физички максимално припремимо, како би били спремни за све напоре у раду с лоптом. Након доласка из Шавника вјежбаћемо на теренима „Бечићке плаже“, где ће се и одржати велики традиционални турнир почетком септембра, на којем ће учествовати наши најквалитетнији прволигашки клубови. Имамо веома квалитетан састав и надам се да ћемо на турниру бити равноправни противници квалитетним гостима. Рано је говорити о резултатима овогодишњег првенства, али ако буде текло све по плану и програму и ако „Првена звезда“ из Београда буде одржала статус прволигаша вјерујем да ћемо бити на крају први.

● ТЕНИС

СВЕ ВИШЕ МЛАДИХ

На тениским теренима Туристичког насеља „Словенска плажа“ је као у кошници. Многобројни гости се рекреирају а неки уче. Увијек када има „слободних“ терена појаве се и тенисери ТК Будве. Вјежбају да би спремно стартовали на јачим такмичењима и републичком првенству. Клуб већ неколико година организује школу тениса и разне курсеве. Из тих школа изашло је неколико веома квалитетних учитеља тениса: Навићевић, Чучка, Миловановић и други. Школу данас похађа велики број дјевојчица и дјечака.

Школу је у досадашњем периоду успјешно завршило око 400 ученика, будућих тенисера. У току рада школе успјели су да изврше селекцију тако да ће наредне године бити много лакше одабрати талентоване и перспективне тенисере. У раду школе је углавном помогао клуб Будва као и неколико, радних организација.

У будванском пољу у оквиру Спортског центра, клуб је добио локацију за неколико тениских терена. СИЗ за физичку културу је већ издвоји нека средства тако да треба очекивати да и овај клуб, са великим бројем чланова, ускоро почне са градњом терена, како би несметано могли радити цјелогодишње.

С. Грегорић